DÖRMÖGŐ DÖMÖTÖR

1987. SZEPTEMBER

KOLTAI ÉVA rajza

Az állatok közül sok gyerek a majmokat szereti a legjobban. Hogy miért? Bizonyára azért, mert ügyességben, okosságban és vidámságban nincs párjuk az állatok között. A képeken látható majom a csimpánzok családjába tartozik, őshazája Afrikának az a része, ahol állandóan nagy a forróság. Magyarországon csak az állatkertekben és esetleg a cirkuszban találhatók csimpánzok. Termetük eléri a másfél métert is, testüket sűrű, fekete szőrzet borítja, a karjuk feltűnően hosszú, érdekes ismertetőjegyük még, hogy rendkívül nagy a fülük.

Itt már felnőtt.

BÉCSY LÁSZLÓ fotói

Az egy-két hónapos csimpánzkölyök cumisüvegből kapja a tejecskét.

Utána jóllakottan pihen.

Féléves korában ilyen.

Dörmögő Dömötör, a Magyar Úttörők Szövetségének lapja, 3—7 éves gyerekeknek. Megjelenik havonta.

XXXI. ÉVF. 9. SZ.

Kiadja az Ifjúsági Lap- és Könyvkiadó Vállalat. Felelős kiadó: dr. Petrus György. Főszerkesztő: Kelemen Sándor.
87.0495 Nyomta a Kossuth Nyomda, Budapesten, 1987. szeptember. Felelős vezető: Bede István vezérigazgató

*

Szerkesztőség: Budapest XI., Orlay u. 4. Levélcím: Budapest, Postafiók 112. 1502 Telefon: 668-457
Kiadóhivatal: Bp., Révay u. 16. 1374 Telefon: 116-660.
Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a *Hírlapelőfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) Budapest V., József nádor tér 1. 1900,* közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR 215.96162 pénzforgalmi jelzőszámára. Előfizetési díj negyedévre 22,50, félévre 45 Ft, egész évre 90 Ft.
INDEX 25.193 HU-ISSN 0230-1032
A beküldött kéziratokat nem őrizzük meg és nem küldjük vissza.

Belső munkatársak:
Józsa Teréz olvasószerkesztő,
Kovács Endre képszerkesztő,
Madár Eszter levelező,
Bálint Lajosné szerk. adminisztrátor

KÁNYÁDI SÁNDOR

Szeptember

*Fogyó mosolyú
délután;
sárguló alma
fönn a fán.*

*Borzongó lombok
reszketeg,
útra készülő
levelek.*

*Hóharmat színű
kikerics;
hűvösödnek
a vizek is.*

*Ezüst szakállú
holdvilág;
szigorodnak az
éjszakák.*

*Gyapjasodik a
kicsi őz:
észre se vettük,
itt az ősz.*

BAKÓ ÁGNES

A levelibéka

A levelibéka gondterhelten üldögélt a bodzabokor tövében. Töprengve nézte a bokor ágait. Először a legalsót, aztán a legfelsőt vette szemügyre, de olykor — csak úgy futólag — a középsőre is rápillantott.

Mert nem mindegy ám, hogy melyik ágra ugrik, ugye?!

Hisz' attól függ az időjárás.

Elfogta a szorongás, mert nem tudott dönteni.

— Ha az alsó ágra ugrom — latolgatta —, tüstént eled az eső... Szerencsére a középső ág nem okoz gondot. Ha ott üldögélek, többnyire — *ilyen-olyan* idő lesz; ha a felső ágon telepszem meg, beköszönt a jó idő. Akkor pedig hetedmagával süt a nap, és addig ragyog, tűz, perzsel és minden egyéb, míg rémületemben vissza nem ugrom a legalsó ágra megint. Most aztán mit csináljak?! Különben is! Mit csináljak olyankor, amikor mindenki, mindig más időjárást szeretne?! Mindenki kedvére nem tehetek, sajnos!...

— Hogy azt a kánikulás, zivataros mindenit! — fakadt ki és mérgében felfújta magát. — Minden pocsolyára fogadom, az egészben ez a bodzabokor a hibás! Ha ebben az ügyben tanácsot adhatna valaki, az csakis és egyedül *ő!* Ki tudja, mióta az ő tövében tanyázik a nemzetségem!

Dühösen és pukkadozva közelebb ugrált a bokorhoz.

— Hallod-e, te bodzabokor! — vartyogta a levegőt kapdosva. — Adhatnál végre valami tanácsot! Tudom, hogy tudod a levelibékák titkát! Ne is tagadd!

A bodzabokor nem tagadta, természetesen. Nem rázta meg tagadóan az ágait. Mindössze annyit mondott:

Ssssss! — azt is azért, mert a szellő ott matatott a közelében. — Sssss! — súgta és legyintett egyet a leveles ágával.

A levelibéka nem hagyta magát.

— Te csak ne sisegj le engem! És ne titokzatoskodj! — szólt erélyesen. — Szíveskedj megmondani inkább, hogyan jelezte az időjárást a papám, a nagypapám meg a nagypapám nagypapája!

Ám a bokor továbbra is hallgatott. Már annyit sem mondott: ssss! És legyinteni sem legyintett. Egyrészt, mert a szellő odébbállt, másrészt, mert ritkán ártotta magát mások dolgába.

— Kvatty! — fakadt ki a béka keserűen. — Szóval, így állunk?! Szóval, te afféle nemtörődöm jószág vagy voltaképpen?! Szóval, te csak úgy legyintgetsz arra, aki alacsonyabban él nálad és segítséget kér? Ha a dédapám dédpapája tudta volna, hogy egyszer még ilyen rátarti leszel, lefogadom, nem alattad üti fel a tanyáját!

Lehet, hogy a bodzabokor rátarti volt, lehet, hogy nem. Ezt jobbára csak sejteni lehetett, mivel erre sem válaszolt.

— Az vagy — szögezte le a béka. — És mert az vagy, elköltözöm innét. Máshol ütöm fel a tanyámat, punk-

STUIBER ZSUZSA rajzai

tum, kvatty! — azzal sarkon fordult. Hogy máshol üsse fel a tanyáját.

Egyet sem ugrott még, amikor az jutott eszébe, hogy a dédpapája biztos-bizonyos nem ok nélkül választotta éppen ezt a bokrot. És, ha ez a megfelelő szállás, miért tenne mást mint a dédpapája?! Csak azért költözzék máshová, mert ez hallgatag? Ilyen lehetett már a dédpapája idejében is. Az biztos, hogy ismeri a békák titkát, az is, hogy hallgat róla, mivel ő bokor és nem tartozik rá a levelibékák dolga. A levelibéka nagyot sóhajtott.

Ekkor barátságosan ráköszönt valaki.

— Adj'isten, Leveli! Fontos dologban kereslek.

A levelibéka megnézte magának, ki az, aki fontos dologban keresi őt. Az illető egy aranyos-szárnyú méh volt. Bal hátsó lábán vigyázva tartott egy virágporral félig telt kosarat. A békára nevetett, és zümmögve ezt kérdezte:

— Tartós lesz a jó idő, ugye? Ugye szó sincsen viharos szélről, jégesőről, hidegről?

— Kooo... kvattttty! — motyogta bizonytalanul a levelibéka és szaporán pislogott. — Majd elválik... Mielőtt válaszolnék, tudni szeretném, miért vágyódol úgy a napsütésre?

— Zrüiiii-hihi! — A méh úgy nevetett, hogy a kosárkájában felporzott a virágpor. — Ugye, csak tréfálsz? Ugye, valójában magad is tudod, hogy most virágzanak a gyümölcsfák, és az egész családom szorgosan röpdös a kertek között, s nem győzi ide-oda hurcolni a temérdek virágport. Ha elromlik az idő, nem dolgozhatunk. És akkor oda a gyümölcs! Hát ezért.

— Azt mondod?... — kérdezte mélán a béka és közben arra gondolt, hogy életében nem evett még gyümölcsöt; látni is csak egyszer látott, amikor tévedésből beleugrott egy eperrel teli kosárba. Ám, ha a méh azt mondja, hogy a gyümölcs fontos, és röpdösni csak napsütésben lehet, miért ne tenné meg neki ezt a szívességet? — Azzal hosszú és lapos ívben a középső ágra ugrott.

— Ne aggódj, pajtikám! — mondta a legszebb mosolyával. — Rajtam nem múlik. Olyan napsütést ígérek, amilyenre nem is számítottál! — újabb lendületet vett, s a középső ágról a legfelsőre ugrott. Ott megült. S alighogy megült, fölragyogott a nap az égen.

— Köszönöm... — rebegte a méh meghatottan. — Ilyen csudás időre valóban nem számítottam... Nagyon köszönöm... — kedvesen megbillentette egyik szivárványos szárnyát s elrepült.

A béka dagadozott a büszkeségtől. Szívét szokatlan jóérzés melengette. Ám alig néhány órácskát szundikált a legfelső ág hajlatában, újból ráköszönt valaki. Az is barátságosan.

— Szép jó napot, Leveli! Gondoltam, meglátogatlak. Gondoltam, megkérdem tőled, meddig tart még ez a rekkenő napsütés? Mert, ha sokáig tart, elpusztul az egész családom. Nagyon áhítozzuk már azt a kis langyos esőt! Ugye lesz? Ugye beköszönt nemsokára?

A levelibéka onnan a legfelső ágról lepillantott arra, aki olyan nagyon áhítozta az esőt. Az illető a tinóru-

gomba volt. Szerényen állt a bodzabokor tövében, s udvariasan megbillentette a kalapját. A levelibéka nagyon vonzó jelenségnek találta. És arra gondolt, hogy: még mit nem! Ilyen kedves jószág nem pusztulhat bele a napsütésbe.

— Rajtam nem múlik — mondta nagylelkűen. — Olyan záport ígérek neked, hogy csak na! — Azzal egyetlen hosszú ívben az alsó ágra ugrott. Ott megült, eleredt a nagyszemű zápor.

— Köszönöm... — rebegte hálásan a tinórugomba. Ismét megbillentette a kalapját s kacagva elfutott az esőben.

A levelibékát kissé furdalta a lelkiismeret — mivel a méheknek napsütést ígért —, de azzal vigasztalta magát, hogy nem árt, ha a méhek pihennek valamicskét. Ettől megnyugodott. És ismét elszunyókált.

Kettőt sem szusszant álmában, amikor vékony, de erélyes hangon így kiáltott rá valaki:

— Hallod-e, Leveli! Mit művelsz? Megbolondítod a világot? Hol föl-, hol meg leugrálsz? És hol perzsel a nap, hol zuhog az eső? Ez így nem mehet. Ezt a rokonod egészen másként csinálja!

A levelibéka nagy szemet meresztett. Megnézte, ki az, aki ilyet mond. Az illető egy muslinca volt. Egészen kicsi, de nagyon éles hangú muslinca.

— Miféle rokonról beszélsz? — kérdezte a levegőt kapdosva. — És szerinted hogyan jelzi az időjárást az a bizonyos rokon?

— Az? — a muslinca vékony hangon nevetett. — Hát... ha éppen érdekel, megmondhatom. Az a rokonod fogoly. Az EMBER egyszer elfogta és betette egy kerek üvegmicsodába. Olyanba, amelyikben egy kis létra van. A rokonod ágak helyett azon ugrál. De többnyire a középső létrafokon üldögél.

— Én nem szeretem a középső ágat — szögezte le a levelibéka. — Az mindig *ilyen-olyan* időt jelent. Én azt nem kedvelem.

— De csak így tehetsz mindenki kedvére! — nevetgélt a muslinca. — Vagy okoskodj ki mást! Úgy is jó! — azzal fogta magát, elröpült.

A levelibéka sokáig töprengett. És míg töprengett, meglendült alatta a bodzabokor alsó ága. És a bodzabokor susogva ezt mondta:

— Hol így... hol úgy... — A levelibékának kettészaladt a szája.

— Értem! Értem már! — sóhajtotta boldogan. — A rokonom az EMBER kedvére akar tenni; de én szabadon ugrálhatok. Oda, ahová kedvem tartja. Hajnalban a felső ágra ugrom és sütni kezd a nap. Örülni fog mindenki, aki napsütésre vágyik. Estefelé meg az alsó ágra ugrom, és egész éjjel kedvére eshet az eső. Így a méhek is jól járnak, a gombák is, még az EMBER is — úgy vélem.

Így is történt. A levelibéka abban az esztendőben mindenkinek kedvére tett. S ha azóta olykor másként fordul, csak véletlen. Olyankor a levelibéka vagy belezavarodott vagy belefáradt a sok ugrabugrába.

GALAMBOSI LÁSZLÓ versei

Köcsög

Köcsög kong a
kerítésen.
Ing rikolt rá
hófehéren.
Ökörpatán
fut a szél.
Farka pengő
kaszaél.
Kong a köcsög.
Peng a szél.
Fehér ing a
kerítésről
hazatér.

Istálló

Csillog a tej,
a fejőke cseng.
Egy fecske se
maradt odabent.
Kémény fölött
körbeszállva
várnak a kék
éjszakára.

ITT SZÉLTOLÓ MESÉL

HORGAS BÉLA

A mesék sokfélék, s ha valaki különös történetekre kíváncsi, Széltolót érdemes meghallgatnia. De nemcsak hallgatni érdemes, hanem kérdeznie is, mert Széltoló szereti a kíváncsi hallgatókat. Nem azokat persze, akik minden harmadik mondatnál közbevágnak és licsegneklocsognak összevissza, hogy se füle, se farka nincs a mondandójuknak. Az ilyen karattyolókat ki nem állja... De annak nagyon örül, ha valaki azt mondja például: „Széltoló, most szeretnék hallani egy fele tündéres, fele boszorkányos mesét!" Vagy ezt: „Nem volna kéznél véletlenül egy csíkos hátú mese zöld pöttyökkel a hasán?" Én egyszer azt kértem tőle, hogy valami furcsa-murcsa éjszakai mesét mondjon. Mondott. A magányos Zöld Üvegről... Szívesen hallgatnám újra, és remélem, Széltoló is kapható lesz az ismétlésre... Hallgassuk csak!

— A Zöld Üveg története csakugyan mulatságos... Késő szeptemberi estén az autóbuszmegállóban álldogáltam, amikor arra jött és megszólított egy Zöld Üveg. Nagy bajban van, azt mondta, eltévedt és sehogy sem talál haza, ahol várja a szerelmese, a Fehér Üveg. „Aztán hol van ez a haza?" — kérdeztem. A Zöld Üveg megvakarta a fejét, ami elég kicsi volt neki, és azt felelte, hogy valami király nevű utcában, pontosabban a Harmadik Dugó körút 7-ben lakik. Hónom alá vettem hát őkelmét, megkerestem a házat, becsöngettem, de egy mérges és szemüveges, szakállas Professzor úgy leteremtett, mikor meghallotta, hogy mi járatban vagyok... Úgy leteremtett, hogy alig álltam meg a lábamon... Dühösen kiabált, hogy micsoda gazság, ilyen ostoba viccel felébreszteni egy híres Professzort, ezt még megkeserülöm...

— A Zöld Üveg elnézést kért tőlem, és azt mondta, most már jól emlékszik a címre... A Negyedik Rugó utca 7-ben lakik és sehol máshol, legyek szíves, szállítsam oda, mert bizonyára nagyon várja már őt a Fehér Üveg... Lettem szíves, lettem, mi mást tehettem volna, mégsem hagyhattam én is magára... Hejh, pedig a Negyedik Rugó utca a város másik szélén volt bizony... Megérkeztünk, én becsöngettem... Özvegy Nutella nevű asszonyság nyitott ajtót hosszú hálóingben... Amikor meghallotta, hogy mi járatban vagyok, segítségért kiáltott... Ha nem kapom nyakamba a lábamat, ott törnek össze a szomszédai a Zöld Üveggel együtt... Aki persze a megmenekülés után nyomban beismerte, a lakcíme valójában: Ötödik Hugó utca 7... Gyanakodtam kicsit, de azért mentem, át a hídon, kerestem, kutattam, becsöngettem...

— Baj lett ebből is. Kiderült, hogy az Ötödik Hugó valójában Victor Hugó, és a Zöld Üveg a Victor rövidítését, a V-t nézte Ötödiknek. És kiderült, hogy ott Kovász Elemér lakik, egy pékmester nyugdíjas, aki az üvegekkel ugyan jó barátságban van, de ezt a zöldet még sohasem látta... Nos, erre már én is elveszítettem a türelmemet és álmosan, dühösen hazacsörtettem. A Zöld Üveget odapenderítettem a konyha sarkába, de hogy ne búsuljon, adtam neki vizet és egy szál virágot. Éjszaka volt, az ablakon besütött a Hold, és a Zöld Üveg boldogan hajtotta virágát a mellette álló Fehér Üveg felé, nekem pedig azt mondta: „Köszönöm..." Akkor értettem meg, hogy hiszen ő az én üvegem... De mi volt az a Dugó, Rugó, Hugó? Megvan! A Király utca 7-ben laktam akkor, de egy üvegtől mégsem várhatja az ember, hogy mindent jól tudjon, igaz?

FRANTISEK KARNIK

Kakasválasztás

A baromfiudvarban éldegélt Kukorikú, a kakas. A tyúkok engedelmeskedtek neki és szerették őt, mert nagyon jó és gondos gazda volt. Idővel azonban megöregedett és át akarta adni a helyét a fiatal kakasnak.

Összehívta hát a baromfiudvarban élő tyúkokat és így szólt hozzájuk:

— Megöregedtem. Nem tudom tovább a gondotokat viselni. Választanotok kell egy fiatal kakast helyettem...

A tyúkok kérlelték és így káráltak:

— Van ugyan az udvarban három fiatal kakas, de egyik olyan, mint a másik. Te sok jó tanácsot adtál már nekünk. Adjál most még egy utolsót: melyiket válasszuk?

— Nos, jó — kukorékolt Kukorikú —, azt tanácsolom nektek, hogy szórjatok az útra magot, aztán egymás után hívjátok a kakasokat.

A tyúkok szót fogadtak, úgy tettek, ahogy az öreg kakas tanácsolta. Magot szórtak az útra és hívták az egyik kakast. Jött is az peckesen, a csőrét magasra tartva, közben azt leste, hogy mit szólnak hozzá a tyúkok?

MADÁR ESZTER rajzai

Kukorikú így szólt hozzá:

— Állj félre és várjál egy kicsit, fiatal barátom...

A tyúkok hívták a második kakast. Jött is az, észre is vette az úton az elszórt magokat, fel is csipegette az utolsó szemig, nem is ügyelt másra.

Kukorikú neki is azt mondta, hogy álljon félre és várjon egy keveset. Aztán a tyúkok újabb magokat hintettek az útra és hívták a harmadik kakast.

Jött a harmadik fiatal kakas. Észrevette a magot az úton, fel is szedegette, de odaköszönt a tyúkoknak és figyelte, hogy mit kotkodácsolnak.

— Ez kell nekünk! Ez kell nekünk! — hangzott innen is, onnan is.

Az öreg kakas bólogatott.

— Jól választottatok. Ez a fiatal társunk jó gazdátok lesz!

Így is történt. A tyúkok a harmadik kakast választották — nem is bánták meg.

Fordította ANTALFY ISTVÁN

DÉNES GYÖRGY

Fut a kocsi

Gyerünk pajtás
Galambócra,
vigyünk szilvát
a gombócba,
bár az idő
locsi-pocsi,
guruljon a
kicsi kocsi.

Fú a szellő,
zúg a nádas,
meg-megdöccen
a kútágas,
igyekezzünk
Galambócra,
vigyünk szilvát
a gombócba.

Úgy érünk a
dombtetőre,
párolog a
lovak szőre,
abrakunk is
csak egy marék,
csikorog a
kocsikerék.

Föl azért is,
Galambócra,
kell a szilva
a gombócba,
köd sűrűl a
partok alatt,
amerre a
kocsi szalad.

GAÁL FERENC

Mi való egy toronyházba?

Születésnapomra egy kutyát szerettem volna
Apám azt mondta
Nem való az egy toronyházba
A kutya szabadba vágyik
Hogyan sétáltatod majd naponta
Igaza van lemondtam róla

Születésnapomra egy macskát szerettem volna
A macska igazi szoba-állat biztosan való egy toronyházba

Apám azt mondta
A macska valóban szoba-állat
De mindig vadászni tetőre mászni vágyik
Hogyan tehetné ezt itt naponta
Igaza van lemondtam róla

Születésnapomra most egy madarat szerettem volna

A madár csak repülni vágyik
Hogyne lenne való egy toronyházba
Apám azt mondta
Igaz, a madár csak repülni vágyik
De hogyan repteted majd naponta
Kinyitom neki az ablakot
Apám a madarat mégis lemondta

SOMORJAI ÉVA

EZ A MELLÉKLET, EMELD KI A LAPBÓL!

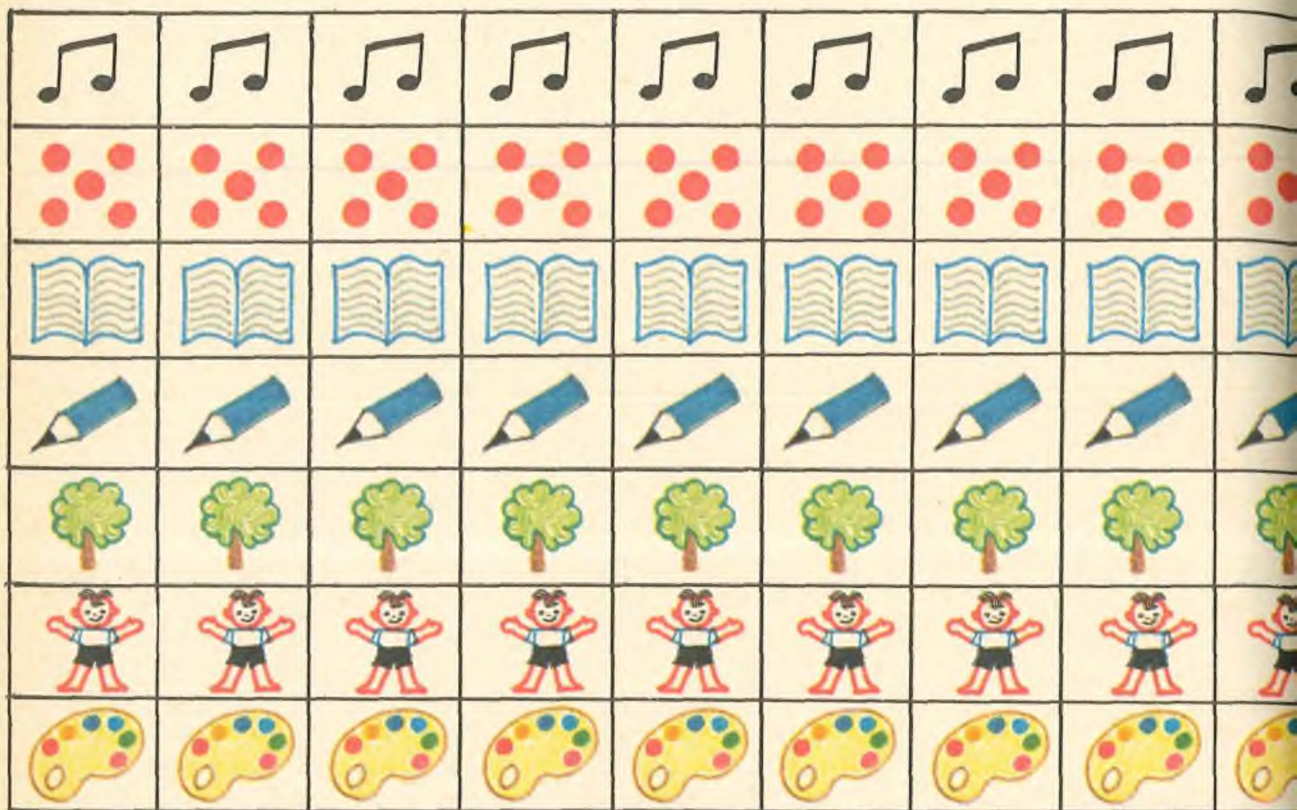
Kakas-játék

*

Rajzos órarend

a

A RAJZOS ÓRARENDET elsős olvasóinknak ajánljuk:

A tantárgyakat jelképező kis téglalapokat vágjátok ki, és ragasszátok rajzlapra a hét napjainak megfelelően (ahogy az iskolában kéri a tanító néni vagy bácsi)!

A KAKAS elkészítésének menete:

Vágd ki a kék szalagot *(a)!* A vastag fekete vonalak mentén vágj hasítékot!

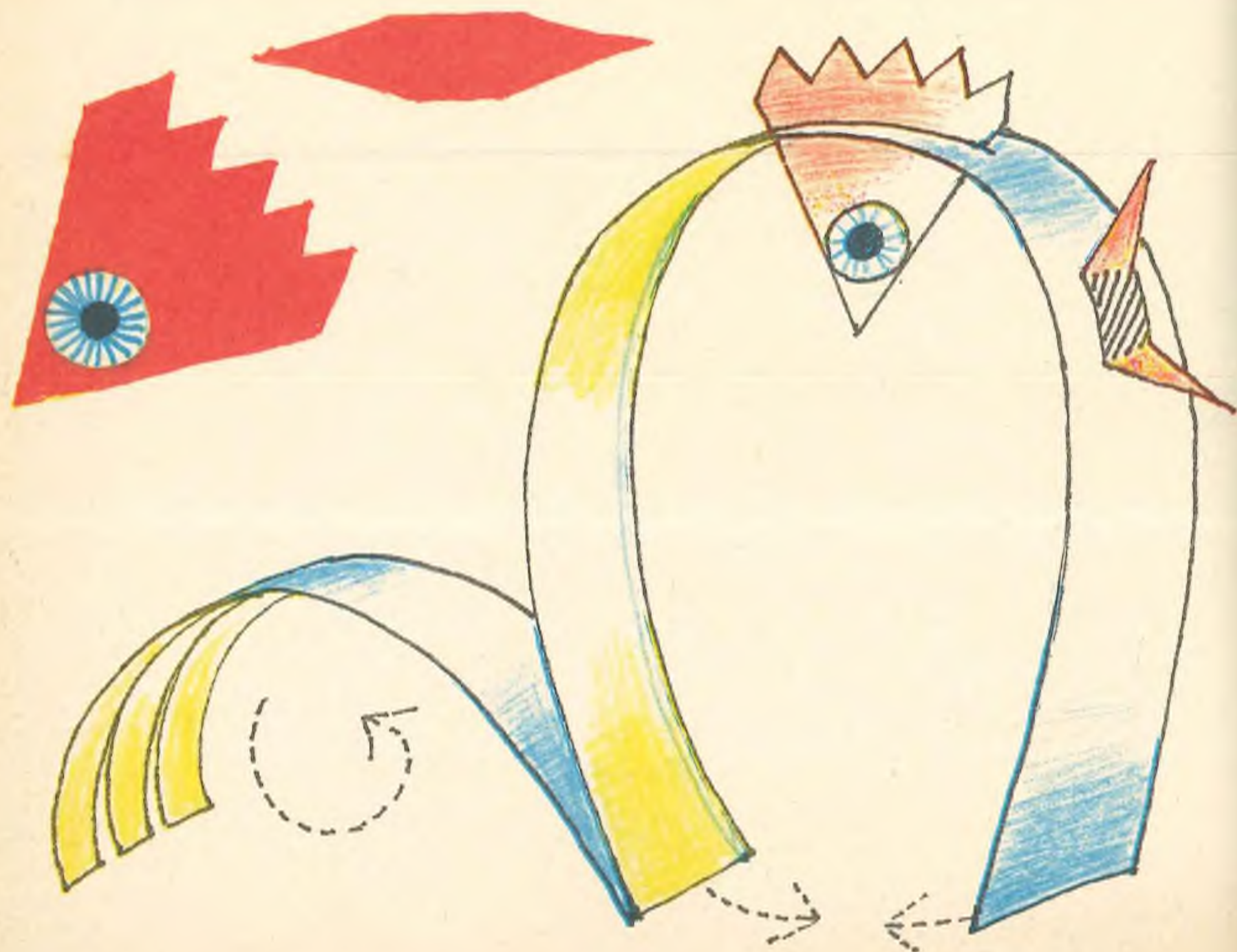
Ezután a *b* és *c* jelzésű ábrákat vágd ki! A kakas csőrét *(b)* a ferde vonalkázott résznél ragaszd a kék szalag vonalkázott részére, és a végeit hajtsd vissza! A taréjt *(c)* szúrd át a behasított részen!

Hajtsd vissza a kék szalagot a szaggatott vonal mentén, és az ábrán látható módon fogd össze egy ruhaszárító csipesszel!

MADÁR ESZTER rajza

BEDE ANNA

Szentjános-bogár

A kis szentjánosbogár
késő este szálldogál.
Hazatalál a sötétben:
világít magának szépen.

Nincs gyertyája, se lámpása,
s hogy az utat mégis lássa,
ő maga lett kicsi lámpa.
El nem téved, aki látja!

KERÉKGYÁRTÓ JÁNOS

Gomolya és a vendég

Egyik reggel Gomolya, a sárga sityakos törpe, épp a kertjébe indult, amikor valaki kopogtatott az ajtaján.

Hupikék volt az, a hupi öltönyös, kék cilinderes cica, aki egyébként Gomolya kulipintyójának padlásán éldegélt.

Ott állt most Hupikék az ajtó előtt, mellette pedig a földön egy papírsárkány heverészett.

— Szia! — nyitotta ki az ajtót Gomolya.

— Jó reggelt! Vendéged érkezett — mutatott a papírsárkányra. — Szegény nem tudott kopogtatni... gondoltam, segítek neki.

— Ő az én vendégem? — csodálkozott Gomolya.

— Bizony — bólogatott Hupikék. — És nemcsak kopogtatni nem tud ám, de még beszélni sem... pedig hatalmas szája van!

— Igen, szája az van — helyeselt Gomolya és nézte a sárkány vigyorgósra pingált száját.

— Tudod, honnan érkezett?

— Honnan? — nézett rá Gomolya.

— Onnan ni! — mutatott a felhőkre.

— Onnan?

— Igen. Én láttam a kulipintyó tetejéről — kezdett mesélni Hupikék. — Egyenesen az égből jött és pont az ajtód elé... Itt feküdt már régóta, csak nem tudott kopogtatni...

— És most én mit csináljak vele? — kérdezte Gomolya.

— Hogyhogy mit? Szegény messziről iderepült hozzád, te meg nem akarod beengedni? — csodálkozott. — Engedd csak be szépen, ültesd le valahová és beszélgessetek!

— De hisz te mondtad, hogy nem tud beszélni...

— Nem baj — legyintett Hupikék —, akkor ne beszélgessetek, csak kínáld meg egy kis süteménnyel.

— Süteménnyel?

— Igen — bólogatott —, mondjuk kakaós karikával... azt úgyis nagyon szeretem — nyalogatta meg a száját.

— Lehet, hogy nem is szereti a kakaós karikát... — kezdte Gomolya, ám Hupikék már mondta is:

— Dehogynem szereti! Látom rajta, hogy szereti, sőt imádja... Na, megkínálsz minket?

— Benneteket? — nézett nagyot Gomolya. — Talán a sárkányt, nem? Elvégre ő a vendégem...

— Persze, persze, de el ne felejtsd, hogy ügyetlen, és nekem kellett kopogtatni!

— Na jó, megkínállak benneteket — legyintett Gomolya, azzal beengedte Hupikéket, aki hozta magával a papírsárkányt.

Gomolya egy nagy tál kakaós karikát tett az asztalra. Hupikék leült mellé, vett egy darabot és megpróbálta a sárkány szájába dugni, de nem sikerült.

— Makacskodik. Nem akarja kinyitni a száját — mondta, majd bekapta a kakaós karikát, és máris egy következőt gyömöszölt a papírsárkány szájába.

Miután Hupikék jóllakott, száját nyalogatva megszólalt:

— Azt mondja a vendéged, hogy nagyon finom volt... meg azt is mondja, hogy köszöni szépen.

— Ezt a sárkány mondja? — kérdezte Gomolya.

— Igen.

— Ő nem is evett belőle egy falatot sem...

— Nem baj — legyintett Hupikék —, az a lényeg, hogy megköszönte. Na, de most már hozhatod a teát!

— Minek az?

— Mi az, hogy minek? Meginni. A vendéged kér egy kis teát, mert nagyon szereti.

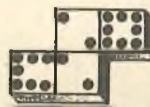
— Nincs tea — rázta a fejét Gomolya.

— Hogyhogy nincs? Miféle házigazda vagy te? — ugrott föl a székről mérgesen Hupikék. — Szegény ideröpült hozzád, te meg még teával sem akarod megkínálni?

— Az a helyzet, kedves Hupikék — kezdte Gomolya —, hogy tegnap ötször kaptál tőlem teát, és elfogyott az összes. Érted? Megittad a teámat!

— Ja! Ha elfogyott, az más, akkor nem is kér teát a vendéged. Most jutott eszébe, hogy utálja a teát... — állt föl Hupikék és megindult a sárkánnyal az ajtó felé. — És azt mondja, hogy velem akar jönni, megnézni a padlásomat. Na szia! Ja, és azt kéri, hogy holnapra szerezz neki egy kis teát... — mondta, azzal nyávogott egyet és fölcipelte a sárkányt a padlásra.

Gomolya nézett utánuk, majd fejébe nyomta a sárga sityakját és elindult, hogy a vendégének szerezzen egy kis teát.

GYÁRFÁS ENDRE

DÖRMÖGŐÉK ÉS A TEKNŐC

— Hozzatok a vegyesboltból
— mondja Anyó — vajat, tejet,
túrót, tejfölt, sót és cukrot!
Mazsolát se felejtsetek!

Indulnak a Dörmi-bocsok.
Találkoznak a teknőccel.
— Hova, hova?
— Csak a boltba.
Teknőc mama most küldött el.

Mondta: vegyek vajat, tejet,
túrót, tejfölt, sót és cukrot,
mazsolát is.
— Akárcsak mi!
— ámulnak a Dörmi-lurkók.

— Vánszorogjál, araszolgass!
— kacag Berci s kuncog Borka.
— Mi már régen otthon játszunk,
te csak akkor lépsz a boltba.

Dörmiék már hazaérnek.
(A teknőc még egyre kocog.)
— Hol a tejföl? — kérdi Anyó.
— Jé! Mazsolát sem hoztatok?

Visszaszaladnak a boltba,
s mennek megint hazafele.
Hogy, hogy nem, a mazsolának
elfogy útközben a fele.

— Pótoljuk ki! Irány a bolt!
Futnak oda s vissza nyomban.
Anyó bólint. — Végre mindent
meghoztatok, amit mondtam.

Szusszannak a bocsok, aztán
szétnéznek a szomszéd portán.
Ott játszik már teknőc koma.
Labdát egyensúlyoz orrán.

— Egyszer fordult, mindent megvett
— dünnyög Marci irigykedve.
— Megeshetik néha, hogy a
teknőc fürgébb, mint a medve.

STUIBER ZSUZSA *rajzai*

Párválasztó játék

Álljatok sorba egymás mellé! Egyikőtök álljon a sorral szemben, ő lesz a párválasztó.
A sorban állók kezdik a dalt és hat lépést tesznek a párválasztó felé.
Éneklik: *Mit akar ez az egy ember, egy ember?*
Lépés: 1 2 3 4 5 6

Ezután nyolc kis lépéssel hátrafelé menve érnek helyre.
Éneklik: *Ninive, Ninive király, király biztos.*
Hátra: 1 2 3 4 5 6 7 8

Most a párválasztó tesz hat lépést előre, miközben énekli: *Legszebb lányod (fiad) akarom, akarom,*
Lépés: 1 2 3 4 5 6

majd nyolc kis lépéssel hátrafelé menve ér a helyére; miközben
énekli: *Ninive, Ninive, király, király biztos.*
Hátra: 1 2 3 4 5 6 7 8

Így folyik a járkálás felváltva, ahogy a dal szövege kívánja. Éneklés közben el is játszszák, ami a versben van.

Lépés 1 2 3 4 5 6 1 2 3 4 5 6 7 8

Sor:	Mit a-kar ez az egy em-ber,	egy em-ber,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.
Párválasztó:	Leg-szebb lá-nyod a- ka- rom, (fi - ad)	a - ka- rom,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.
Sor:	Leg-szebb lá-nyom nem adom, (fi - am)	nem a-dom,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.
Párválasztó:	Be- tö-röm az ab-la - kot,	ab-la - kot,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.
Sor:	Ka-to-na-sá- got hi- va- tok,	hi - va -tok,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.
Párválasztó:	Ka-to-na-ság-tól nem fé-lek,	nem fé-lek,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.
Sor:	Leg-szebb lá-nyom o -da-dom, (fi - am)	o- da-dom,	Ni- ni- ve,	Ni - ni - ve,	ki-rály ki-rály biz - tos.

Ennél az utolsó találkozásnál a párválasztó kiválaszt egy gyereket és magánál tartja.

A sor ezután újra elindul, de most már azt kérdezik:

Mit akar ez a két ember?

A választ két párválasztó énekli, és a dal végén mindketten választanak. Így már négyen lesznek a párválasztók. A kérdés ezután így hangzik:

Mit akar ez a sok ember?

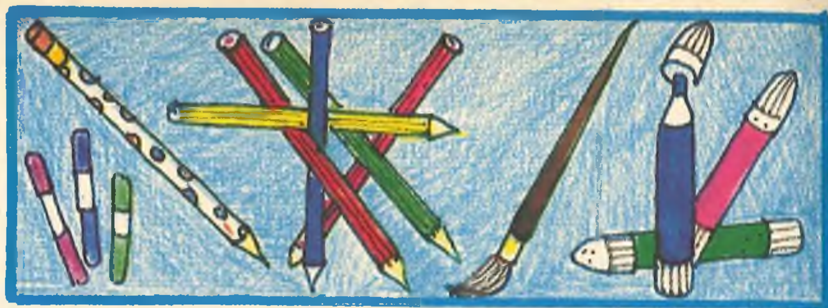
A játék addig tart, míg a párválasztók mindenkit elnyernek. Ekkor az esetleg megmaradó gyerek lesz az új „egy ember", a régi párválasztók alkotják a sort. Ha nem marad senki, akkor választanak (akár kiolvasóval) új „egy embert".

F. GYŐRFFY ANNA *rajzai*

Összeállította SOLTÉSZ ERZSÉBET

TÓTH LÁSZLÓ

Ákombákom

Van egy ország, Ákombákom
van ott bona, van ott zene,
éjjel-nappal dinomdánom.
Van ott síkföld, hepe s hupa,
van ott kemény, van ott puha.
Van tava és van folyója,
minden tornyán toronyóra.
Van tengere, van szigete,
almestere, főmestere.
Fővárosa Irkafirka,
benne minden csupa tinta,
kormányzója: Török basa.
Pont, pont, vesszőcske,
hercegnője
Kisze-kósza Szellőcske.

Zsófi most ment először iskolába, hogy ismerkedjen Ákombákom országgal. Nyáron kapott egy füzetet a szüleitől. Ebbe a füzetbe mindegyik ceruzájával, színesével, filctollával, még az ecsetjével is írt néha görbe vonalat (irkafirkát), mert ő még csak olyat tud.
Vajon melyik vonalat melyik íróeszközzel húzta?

Melyik úton jut el leghamarább az iskoláig Gyurka?
Ellenőrizd a találgatást méréssel! Színes fonaldarab erre a legmegfelelőbb. Megfejtésül a legrövidebb utat jelző fonalat ragaszd egy papírra! Elejére rajzold oda a házat, ahol laksz, a végére pedig az iskolát, ahol tanulsz! (Ha óvodás vagy, akkor az óvodát.)

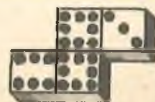
KOLTAI ÉVA *rajzai*

Találós kérdés

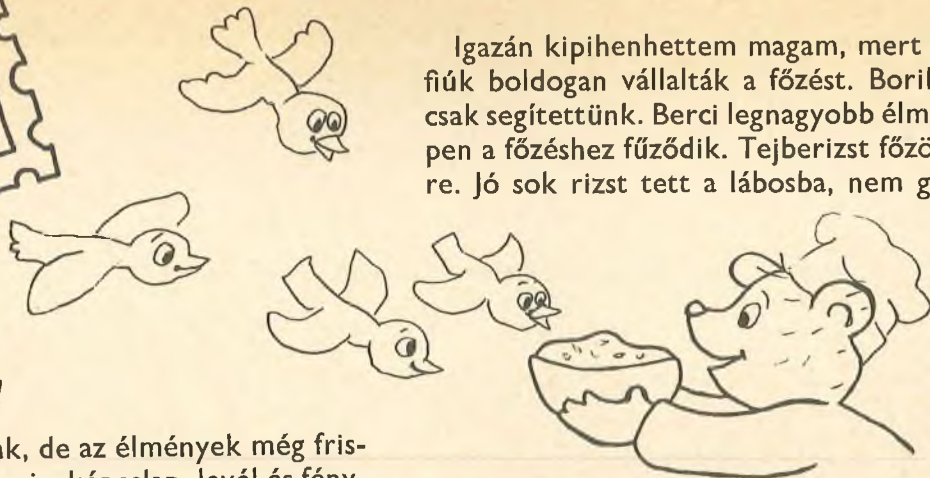
Az én órám olyan vekker,
hogy felhúzni soha nem kell,
mégis ébreszt minden reggel
pontosan,
nincsen neki mutatója,
se kereke, se rugója,
nincsen neki felhúzója,
tolla van!

(Kakas)

Ugye, neked se ártana a nagy nyári lustálkodások után egy ilyen tollas ébresztőóra, hogy el ne késs az óvodából, iskolából? Mellékletünkön egy ilyen „órát" találhatsz. Csak olló és egy ruhacsipesz kell hozzá.

Kedves Gyerekek!

Vége a vakációnak, de az élmények még frissen élnek. Sok-sok rajz, képeslap, levél és fénykép tanúsítja, milyen jól telt a nyári vakációtok. Ha ezeket nézegetjük, még télen is felmelegszünk majd.

Mi nem tudtunk minden olvasónknak képeslapot küldeni, de most pótoljuk a mulasztást. Nektek küldjük üdvözletül ezt a kedves szamócavirágot. A Mátrában fényképeztük, ott vertünk tanyát a nyáron.

Igazán kipihenhettem magam, mert apó és a fiúk boldogan vállalták a főzést. Borika és én csak segítettünk. Berci legnagyobb élménye éppen a főzéshez fűződik. Tejberizst főzött ebédre. Jó sok rizst tett a lábosba, nem gondolta, hogy főzés közben megdagad. Kénytelen volt mindig több és több tejet önteni hozzá. Végül két bogrács és három lábos lett tele tejberizszsel, meghívhatta a környék madarait lakomára.

A siroki gyerekek közül sokan olvasóink. Amikor felfedezték, hogy a közelükben tanyázunk, meghívtak bennünket egy kirándulásra. Kötéllel húztuk-vontuk egymást, de feljutot-

tunk a siroki várba. Marci ezt a túrát tartja számon legnagyobb élményeként.

Apó a madarak megfigyelésére fordított legtöbb időt. Távcsövön át nézte, hogyan építik fészküket, hogyan etetik fiókáikat. Egyszer mocsárban fészkelő madarakat figyelt, amikor hirtelen belesüllyedt a sárba. Nem volt könnyű kihúzni! Mindannyian fülig sárosak lettünk, mire kiszabadítottuk.

HORVÁTH ZOLTÁN fotói
MADÁR ESZTER rajzai

Borika kedvéért elmentünk Egerbe, s megnéztük a Hófehérke című előadást, a Harlekin bábegyüttes műsorát. Nem bántuk meg! Olyan szép volt és olyan vidám, hogy mi csak bámultunk és tapsoltunk.

Most pedig irány az óvoda, iskola. Kezdjétek vidáman a munkát, könnyebben megy, ha szívesen végzik!

Minden jót kívánok nektek:

Dörmi anyó

Júliusi számunk rejtvényeinek helyes megfejtése:
Öt gombát rajzoltak,
akik jól oldották meg a feladatot,
a történetben ugyanis öt gombát bújtattunk el.
A gombavizsgáló asztalán
egy gomba maradt a csomagolás után.

Jutalmat kaptak:

Bércesi Gabi, Budapest
Berke Krisztián, Vác
Biró Miklós, Budapest
Csokonai Gábor, Kaposvár
Dér Ilona, Törökszentmiklós
Dobos Nikoletta és Gábor, Ják
Ember Dániel, Debrecen
Endre Balázs, Szentes
Fekete Ildikó és Viktória, Budapest
Havan Viktor, Vác
Kolozsi Norbert, Miskolc
Kutas Katalin, Piliscsaba
Laza Réka, Dég
Licskó Adrienn, Szécsény
Liszkai Tamás, Zemplénagárd
Mező Anita, Szurdokpüspöki
Papp Berta, Szentendre
Pásztory Péter és Tamás, Monorierdő
Pusztai Mónika, Salgótarján
ifj. Rasztatzky Antal, Budapest
Strider Csaba, Kál
Takács Beáta, Bagod
Takács Tünde, Kisapostag
Tutor Zsuzsanna, Tószeg
Urbán Gábor, Kiskőrös
Vajda Katalin, Zalaudvarnok
Varga Erika, Győrsövényház

SZENTTAMÁSI N. KLÁRA siklósi olvasónk rajza

SZEPTEMBER

Szilvaszedés... Szőlő-szüret!
Kigyúltak a pásztortüzek.
Nyit a Tudás Kapuja:
Kezdődik az iskola!

(TAMKÓ SIRATÓ KÁROLY)

Ára 7,50 Ft